

MAURI KUNNAS

HYVÄÄ YÖTÄ,
HERRA
HAKKARAINEN

OTAVA

Herra Hakkarainen tulee töistä kotiin ja vie kauppakassin keittiöön. Silloin puhelin soi. Soittaja on herra Hakkaraisen kaveri.

– Me ollaan poikien kanssa menossa rullaluistelemaan. Lähdetkö mukaan?

– Minäkö? Enhän minä osaa rullaluistella, sanoo herra Hakkarainen. – Liian hurjaa menoa minulle. Kiitos kutsusta, mutta taidanpa mennä tänään aikaisin nukkumaan.

Ja sen herra Hakkarainen tekeekin.

– Ensin yöpuku päälle ja yömyssy päähän, hän mutisee.

– Sitten lasillinen lämmintä maitoa. Se raukaisee mukavasti.

– Sen jälkeen hampaiden pesu.

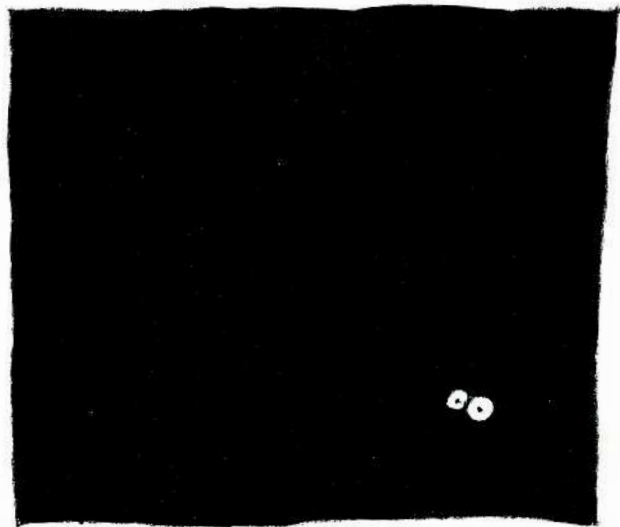
– Masa Marsu nukkumaan.

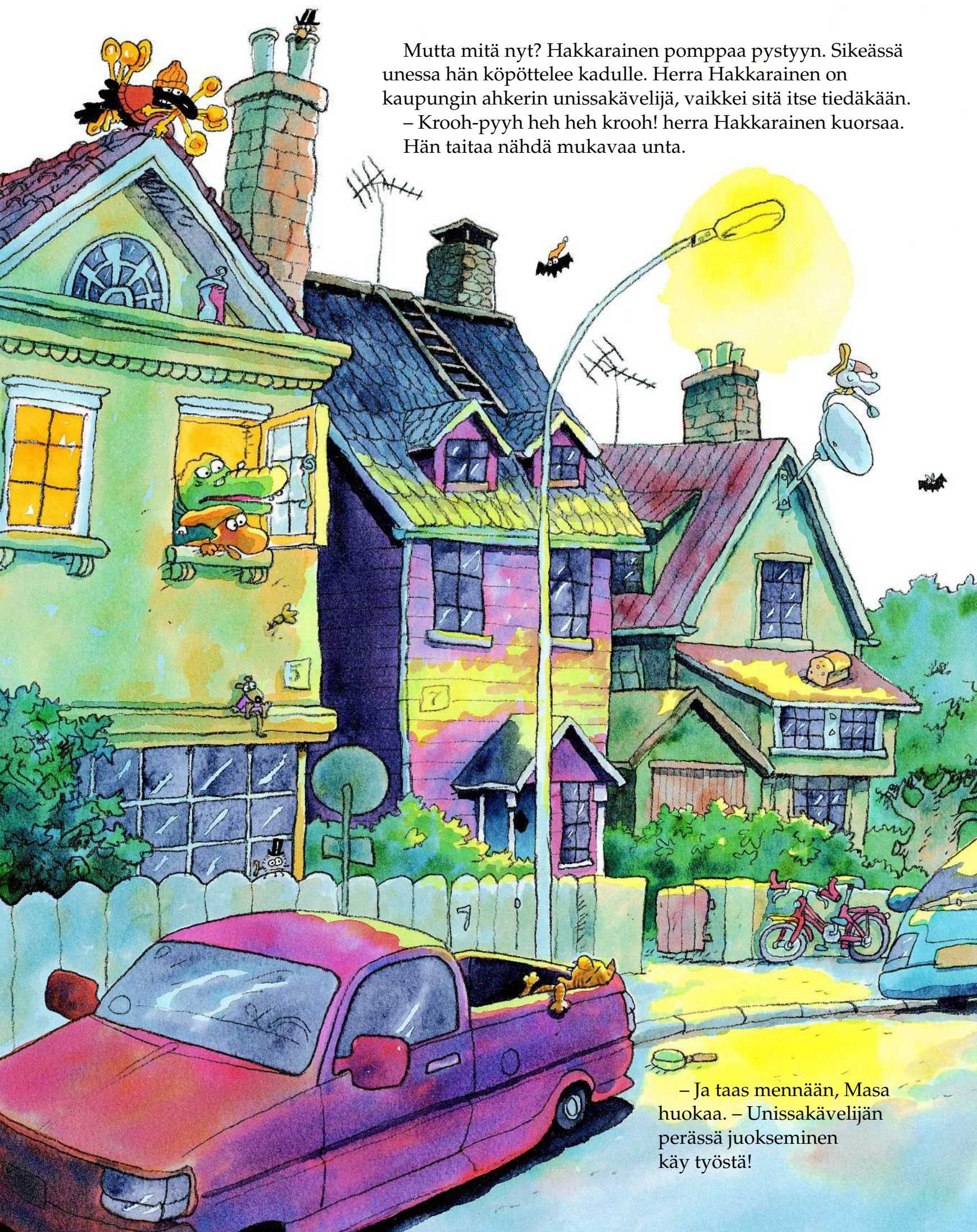
– Herätyskello soimaan. Ja sitten pehkuihin.

– Hyvää yötä, Masa, nuku hyvin, herra Hakkarainen sanoo, sammuttaa valot ja nukahtaa heti.
– Hyvää yötä, herra Hakkarainen, Masa vastaa.

Mutta mitä nyt? Hakkarainen pomppaa pystyyn. Sikeässä unessa hän köpöttelee kadulle. Herra Hakkarainen on kaupungin ahkerin unissakävelijä, vaikkei sitä itse tiedäkään.
– Krooh-pyyh heh heh krooh! herra Hakkarainen kuorsaa. Hän taitaa nähdä mukavaa unta.

– Ja taas mennään, Masa huokaa. – Unissakävelijän perässä juokseminen käy työstä!

MAURI KUNNAS
TARJA KUNNAS

HYVÄÄ YÖTÄ, HERRA HAKKARAINEN

OTAVA

– Katso, Emmi! Naapuri on jälleen liikkeellä, sanoo Pekka. – Pitäisikö hänet herättää?

– Ei unissakävelijää saa herättää, vastaa Emmi. – Hän voi säikähtää pahanpäiväisesti ja saada vaikka minkälaisen hepulikohtauksen.

